

BREDASCHE

COURANT.

Staat-, Letterkundig-

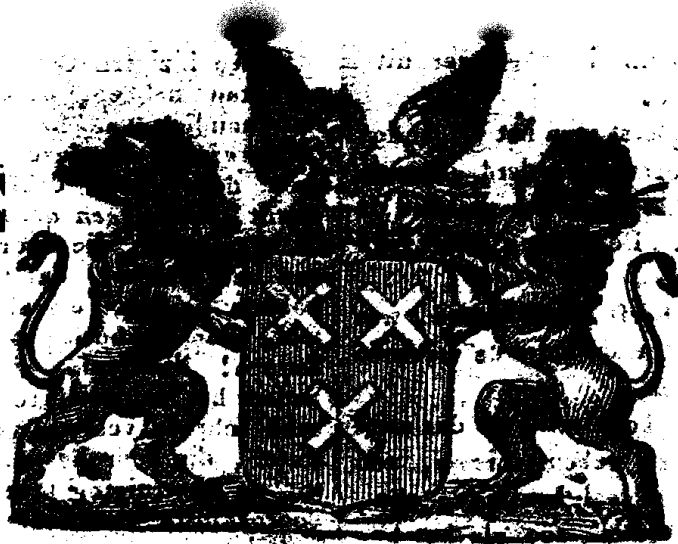
Nieuws-

Donderdag

en Wetenschappelijk

Blad.

30 Januarij.

LATERE BERIGTEN DER VORIGE COURANT.

FRANKRIJK.

PARIS, den 26sten Januarij.

Na eene levendige discussie, waaraan de heeren Lafayette, Barrot en de minister d'Argout hebben deel genomen, is gisteren ook de petitie der Poolische uitgewanen te Havre door de kamer van afgevaardigden ter zijde gelegd. Voorts heeft nog in deze zitting de afgevaardigde Soult zich verdedigd tegen de beschuldiging hem door den heer Leroyt aangewreven, dat hij door het overplaatsen van eenige officieren der marine bij het wapen der artillerie, eene schreuwende onopvaardigheid en willekeurige daad had gepleegd. Reeds sinds eenen geruimen tijd gaf die maatregel bij het laatstgenoemde korps tot herhaalde klagen aanleiding, welke nu onlangs zoo hevig werden, dat men zich genoodzaakt vond eenige officieren, ter zake van indisciplie, voor eenen krijgsraad te regt te stellen. De oppositie meende zich nu gisteren voor deze in de bres te moeten stellen, doch eene groote meerderheid heeft besloten tot de orde van den dag over te gaan.

Het beroep in cassatie van de drie advokaten, die onlangs de leden der maatschappij van de regten van den mensch voor het hof van assises verdedigden, en ter zake in hun ambt werden geschorst, is gisteren verworpen.

Tegelijk werd door het tegenwoordig hof van assises, de verantwoordelijke uitgever der Gazette de France, tot eene gevangenis-straf van drie maanden en eene boete van 4000 franken veroordeeld, en zulks om een artikel aan Lodewijk Philips, als luitenant-generaal van het koninkrijk, gericht, waarbij men hem verzocht van den onwettig beklimmen troon afstand te doen.

Volgens berigten van Londen van den 24sten, zoude de heer de Talleyrand zeer ernstig ongesteld zijn.

Het gerucht dat de heer de Rayneval, als gezant te Madrid, soude worden vervangen, schijnt zich te bevestigen; immers men verzekert, dat reeds gisteren in den raad des konings besloten werd, hem dadelijk ferng te roepen. De heer Decazes wordt als zijn vermoedelijke opvolger genoemd.

Bijzondere berigten uit Madrid van den 16den dezer vermelden, dat de bevolking zich over de verandering, die het ministerie had ondergaan, zeer tevreden betoonde. Men meende, dat de nieuw benoemde ministers reeds vooraf met de meerderheid van den raad van regentschap, over het stelsel dat zoude moeten gevolgd worden, waren overeengekomen; dat dien ten gevolge eerlang eene nationale vertegenwoordiging, bestaande uit eene kamer van notabelen en eene kamer van afgevaardigden, zoude worden bijeengeroepen; dat men de onafhankelijkheid der Zuid-Amerikaansche staten soude erkennen, immers daarover door tusschenkomst eener bemiddelende mogendheid in onderhandeling treden; dat eene algemeene amnestie, zonder eenige uitzonderingen, soude worden afgekondigd; dat eindelijk door eene krachtdadige tusschenkomst, een aan den burgeroorlog in Portugal, als aan den opstand in naam van don Carlos, een einde zou worden gemaakt.

De hertog van San Fernando en de voormalige minister van oorlog, de generaal Crys, worden gezegd beide ernstig ongesteld te zijn.

Te Barcelona is door den generaal Llander eene proclamatie gedaan, waarbij de bevolking dringend tot rust en orde wordt vermaand, en tevens de grootste gehechtheid en trouw aan het bestuur der jonge koningin aanbevolen. Deze gevoelens schijnen intusschen niet algemeen bijval te hebben gevonden, want volgens berigten van Oleron van den 20sten dezer, waren er te Barcelona nieuwe ongeregelheden gepleegd, en was de rust niet dan met moeite hersteld.

(Heden, uit hoofde van den zondag, geen fonds-notering.)

NEDERLANDEN.

Breda, den 29sten Januarij.

Blijkens de jongst ontvangene rivier-berigten, heeft de daling van het water, waarop men, naar de gisteren ontvingen opgaven, eenige hoop meende te mogen voeden, niet plaats gehad en is intusschen nog eene meerdere rijzing op de rivieren ontstaan, zijnde de waterstand den 25sten dezer te Keulen geweest 24 voet 1 duim, en dus in de laatste 24 uren wederom 5 duim gewassen, terwijl langs de voornaamste punten onzer hoofd-rivieren het water aan de verschillende peilpalen teekende: te Halhuizen 1,77 Ned. el, te Panterden 1,77, te Westervoort 0,85, te Vreeswijk 1,44 en te Grave 1,23 Ned. el, overal onder den dijke-kruis.

Ten gevolge van dezen voortdurenden aanwas van het water, is thans de buitengewone rivier-correspondentie weder ingesteld in de provincien Noord-Brabant, Gelderland en Overijssel, en de dienst der correspondenten dus in werking gekragt.

In de rivier de Lek stond gisteren morgen, voor Vreeswijk,

het water 1 el, 3 palm, 6 duim, zijnde in de laatste 24 uren 16 duim gewassen.

— Het 1ste regiment infanterie, no. 3, is naar de noodplaatsen der provincie, naar zij vermaand, de onderscheidende vlag van 3 el, met vijfdeelige zijden, afgevoerd.

— Uit Zeeland schrijft men, dat de koloniale dienst, onderkoopmeester van den majoor Drees, welke sedert februarij 1832 te Vlissingen in garnizoen lag, bevel bekomen heeft zich in te schepen om naar Maderwijk te vertrekken; dit korps, hetwelk in het opzigt der wapenen en verscheiens in de stad diezer stad vele diensten bewezen heeft, verlaat de vesting Vlissingen met de opzigtige getuigenis, van, bij eene goede krijgstucht, geschiktheid en diensteijver, gedurende hun tweejarig verblijf aldaar, aan den dag gelegd te hebben.

— Het Journal d'Anvers vermeldt, dat de Belgische douane te Meir, niet ver van onze grenzen, gestationeerd, misschien die gemeente en Meirle een depot van smokkelijke uitdacht hadden, ter waarde van 200 duizend van verscheidene soorten van smokkelijke bestaande in: bijtetteren, goud- en silvertwerpen, katelroep- en mede-achtelen.

— De Belgische afgevaardigden hebben vergaderen het ontwerp aangenomen, waarbij in sekere gevallen de vrije invoer in België van de machines en het materiaal tot dienste der nijverheid wordt veroorloofd. In dezelfde zitting is weder rapport uitgebracht over eene nadere peritid van de Gentsche wetten; zij werd, gelijk te wachten was, als de vorige, aan de commissie voor de nijverheid en den minister van binnenlandse zaken verzonden, en beraad dien aan dien van Gentsche, van welke daren tusschen 200 gezegd wordt, opmerken te maken, op de noodzakelijkheid om de smokkelarij op de grenzen te beteugelen. Doet den president van de nijverheids-commissie, de heer Davignon, werd te dier gelegenheden bevestigd, dat men binnen kort het verslag van wegens de commissie over de eerste Gentsche petitië uitbrengen zou.

— Den 24sten heeft men te Luit, ten gevolge van eene uitgetogdigheden in den schoorburg, voor de tweede maal het publiek de zeel doen ruimen.

— Het dagblad van Luxemburg van den 24sten vermeldt, dat een detachement troepen van het garnizoen, sterk 200 man, naar de zijde van het Gránwader besch, dat nabij den grooten weg naar Trier ligt, begaen heeft en, den entree afgezet, waar binnen zich een vijftiental huisschoppers bevonden; een, nog voorzien van eenen escoupe, naar de vesting gekomt heeft, waart zij voorloopig gevangen gehouden werden.

— De rivieren in België zijn steeds op eene buitengewone hoogte; onder anderen schijnt men uit Remich, dat de Maas in de omstreken aldaar den 22sten tot zulk eene hoogte gestegen was, dat de geheele beudenstad onderstond; de gemeenschap langs de rivier was te dier plaats geheel gestremd.

— Te Antwerpen waren maandag genoteerd: Belg. 95¼; Rm. 67¼, 68; sp. perspet. 57¼, 56¼, 76; 3 pOt. 36¼, 37; uitgent. 11¼; R. Lw 9½; 3.

DUITSCHLAND.

Frankfort, den 24sten Januarij.

Aan den senaat dezer stad is van wege de onderscheidende deitsche staten, die onlangs het algemeene handel-traktat hebben aangehaat, te kennen gegeven, dat onze stad zich binnen eenen zekeren termijn stellig had te verklaren, of zij al dan niet alom tot het groote tolverbond wenschte toe te treden, met de bijvoeging, dat na het verstryken van dien termijn, tot eenen zoodanigen toetreding later niet dan na verloop van acht jaren (den voorloopen datur van het gemeind' algemeen handelverbond) de gelegenheid zoude bestaan.

— Uit Kassel meldt men van den 17en dat de minister van Justitie, von Hassenpflug, aan het hooft gezet, van een verdedigingsmemorie, betrekkelijk de tegen hem door de Slond...

ingebachte klagten, ingediend heeft. Die memorie moet zeer uitgebreid zijn, en wel twee duim dikte hebben.

— In brieven uit Weenen, van den 15den, leest men het volgende:

» Eergisteren is de conferentie voor het eerst vergaderd geweest. Al de ministers der mogendheden, waartoe het Duitse verbond is zamengevoegd, waren daarbij tegenwoordig. De zitting heeft van 3 tot 5 ure geduurd.

» Het bal, dat gisteren avond ten hove heeft plaats gehad, was allerluisterriker. Meer dan 1500 genoodigden, waaronder de vreemde ministers, velden de smaalste versierde zalen.

» Aan onze beurs bestaat bij voortdurend kooplust, en dus eene neiging tot rijzing der fondsen. Plaatselijke gebeurtenissen, zoo als, bij voorbeeld, dat er op het oogenblik veel konstanten zijn, bijzonder echter de staatkundige aangelegenheden, zoo als het bijleggen der Oostenrijksche geschillen, alsmede het dagelijks toenemende vertrouwen op eenen duurzamen vrede in Europa, lossen deze verschijning op."

» De *Allgemeine Zeitung* berigt uit Konstantinopel van 31 Dec.: » Hier is alles rustig en tot de oude orde terug gekeerd. Des Sultans geheele aandacht is op de wapendansingen zijner troepen gevestigd; hij verwacht een aantal driemasters uit Frankrijk en Italië, en wil dan ook in de provincies eene ligting nitschrijven; hoewel het moeilijk te begrijpen is, van waar de daarvoor vereischte middelen zullen genomen worden. De finantien zijn in een ellendigen toestand en wanneer men weet, hoe gering de inkomsten der schatkist zijn, en welke ontzettende uitgaven dezelve doen moet, dan kan men zich niet genoeg verwonderen, dat de staatshuishouding zoo lang gaande gehouden wordt.

» De Russische gezant *von Butenief* heeft ons verlaten en zal zes maanden afwezig blijven; zijne plaats wordt voorloopig door den heer *Rückmann* vervuld.

» Dier dagen is in de haven alhier een fregat binnengekomen, aan boord waarvan zich de bevelhebber der Egyptische vloot voor Kandia, *Osmen-pacha*, bevond, die zich alom aan den Sultan onderworpen heeft (*zie deswegens reeds ons vorig nommer*). Deze gebeurtenis verwekte alhier veel vreugde en beweging. In weinige uren was de stad daarvan door de geheele stad verspreid, en eene menigte volke stroomde naar de haven, om zich met eigen oogen van de waarheid dier tijding te overtuigen. Tevens geraakte het gerucht in omloop, dat op de Egyptische schepen voor Kandia eene ernstig opmer was uitgebarsten, ten gevolge waarvan de geheele vloot wellicht het voorbeeld van *Osmenpacha* zoude volgen. Sommige lieden deelen de vreugde daarover niet, maar beschouwen deze gebeurtenis als eene kunstgreep van den sluwen Onder-koning, en meenen, dat deze, wel wetende dat de verrader door den Sultan goed ontvangen zou worden, zelfs aan zijnen pacha het bevel tot den gewaanden afval zou hebben gegeven, om zoo deende nieuwe aanleiding tot eene breuk met de Porte te vinden en in het voorjaar den oorlog tegen den Sultan weder te kunnen aanvangen.

» De berigten uit Alexandrie zijn niet gunstig voor den Onder-koning; de verbittering over zijne harde regering is zoo algemeen, dat er zeker reeds lang eene omwenteling zou zijn uitgebarsten, indien hij niet eene zoo talrijke legermacht te zijner beschikking had."

— Op de Weener beurs waren den 16den dezer genoteerd: de 5 pCt. Metall. 95 $\frac{1}{2}$; 4 pCt. 86; Bankactien 1231 $\frac{1}{2}$.

BLIKKEN IN DE TOEKOMST.

VIERDE ARTIKEL.

— In ons vorig artikel hebben wij op het standpunt trachten te komen, waarop Europa's toestand het beste zoude kunnen worden overzien. Pruisen en de Oostenrijksche staten, te midden van ons werelddeel gelegen, zijn thans die landen, waarop de aandacht met de meeste ware belangstelling gevestigd is. De uitgestrektheid van beider gebied, de magtige invloed, dien zij op het overige Duitschland uitoefenen, hunne vastberadene staatkunde, de door hen aan den dag gelegde schijnbare onverschilligheid, ten aanzien der pogingen van Engeland en Frankrijk, om Europa in eene oproerige beweging te brengen, het tragegewijze verbeteren hunner instellingen, en hunne toename in beschaving; dit alles — zeggen wij — zal dezen beide mogendheden naar ons inzien, de beslissing van Europa's toekomst in de handen spelen.

Wanneer wij ook, met eenig nadenken, de hinderpalen van nabij bezien, die hen in den weg staan, om het doel, dat den aandachtigen beschouwer meer en meer blijktbaar wordt, te naderen, dan wordt daar, die zij nitschiet welhaast geroepen worden openlijk te verschijnen, duidelijk. Frankrijk en Engeland aan den eenen, Pruisen en Oostenrijk aan den anderen kant, staat tegenover elkander, en om deze beide groote afdeelingen van ons werelddeel volgen zich andere staten, wier staatsgesteldheid, in eene voortdurende vernielende beweging, of in zucht tot behoud en instandhouding van het goede bestaande, het medebrengt, om zich aan deze of gene zijde aan te sluiten.

Welke inzichten Oostenrijk, voor het vervolg van tijd, op Italië ook kan hebben, deszelfs tegenwoordig doelwit is en blijft, in standhouding van hetgeen aan hetzelfde bij het Weener-verdrag is toegewezen; ook deze wensch schijnt Pruisen te bezielen; al hetgeen door beide deze mogendheden gedaan is en nog gedaan wordt, heeft geen ander doelwit doen uitblinken. Consequent in de beginselen, die door beiden in 1830 zijn aangenomen, gehecht aan het beginsel, dat tot grondslag der Weener-acte genomen was, hebben beiden, op alle mogelijke wijzen, zoo veel het-zelfen betrof, dien grondslag zoeken te behouden, namelijk: den vrede van Europa! Niettemin, zich voorbereidende, om naar de omstandigheden het initiatief te kunnen aannemen, zagen wij ze afhangens eene schrede voorwaarts maken, en hunnen invloed ook op andere staten, die door hetzelfde belang waren gebonden, uitoefenen, en tot de overtuiging brengen, dat eenheid van doel en inzichten de voornaamste steun des vredes en van het welvaren der volkeren is; dat deze alleen in staat konde wezen, om Europa terug te voeren tot op het punt van waar men in 1815 te Weenen was uitgegaan, en waarvan de fransche Juli-omwenteling het zooverre verwijderd had. In Zuid-Duitschland, zelfs in hunne eigene staten, waren de hartstogten, door de laatste genoemde gebeurtenis, te veel opgewonden, om daaraan dadelijk een voor het algemeen welzijn, gunstige rigting te geven. Men moest alzoo aan de verhitte gemoederen tijd laten om tot bedaren te komen, en met gematigdheid moesten deze tot denken worden teruggebragt. Deze staatkunde, welke wij dikwerf ten onzen opzichte onbillijk noemden, heeft, van achteren beschouwd, eenige veel belovende uitkomsten opgeleverd, en wellicht worden deze aanvankelijk verkregene uitkomsten op het aanstaande Weener ministerieel congres, ten volle bekroond. De langdurige vrede, de staat van rust, na zoovele woelige jaren, had den gemeenen vijand uit het oog doen verliezen, en den band, die in den hoogst geklommen nood hen allen te zamen hield, doen verslappen. In dien onbezorgden toestand vertoonde zich wederom de oude vijand, met al de uiterlijke teekenen van hetzelfde dreigend gevaar, dat men vroeger zoo smartelijk had leeren kennen. Dien band langzaam en onmerkbaar weder aan te halen, zonder den dreigenden vijand een voorwendsel te geven om zulks te beletten, schijnt het voorbereidende doel dier beide genoemde mogendheden geweest te zijn: hun eigenlijk doelwit, echter, het statuistelsel van Europa, met eenige wijzigingen, terug te brengen tot den grondslag van het Weener-congres van 1815. Hetgeen men alzoo had dienen te doen, weinige jaren na de tweede restauratie in Frankrijk, zal wellicht nu eerst tot stand komen; namelijk het herstellen der gebreken, die tijd en omstandigheden in dat statuistelsel had doen ontdekken, en wel zonder groote schokken.

Aan deze staatkunde zien wij bijna het geheele Noordelijke en Oostelijke Europa zich aansluiten, en het beginsel van behoud aankleven, en niet alleen door de vorsten, maar ook door de volken, toejuichen: een teeken, dat de tijd en eene vrije overtuiging op de ontwaakte hartstogten gewerkt hebben.

Rusland, Zweden, Denemarken, Nederland en de meeste staten van Duitschland zijn, de een min, de ander meer, tot dat middelpunt der staatkunde van ons werelddeel genaderd; de meerderheid en de morele en physische kracht is alzoo aan den kant van Oostenrijk en Pruisen.

Aan den ouden vijand van den algemeenen vrede heeft Engeland zich gehecht, en deze beiden staan thans tegenover de zoo even genoemde landen. Engeland is echter het Engeland van 1795-1815 niet meer, en te veel heeft het uit den revolutionairen giftbeker geslurpt, en te sterk woelt het in zijne ingewanden, dan dat het in langen tijd wezenlijk nuttig aan zijne nieuwen vriend zoude kunnen worden, of zijne vijanden zoude kunnen schaden.

Frankrijk had op nieuw eene omwenteling voortgebragt en zich eene nieuwe dynastie gekozen, doch daarmede had het nog zijn eigenlijk doel niet bereikt. Het moest voorwaarts, het moest zich uitbreiden buiten de grenzen, die het van *Lodewijk XIV* ontvangen had, en waarin het door de eendragt der volken, in 1815, was teruggebragt. Het wenschte daarna, voor zich, verbreking, voor anderen, instandhouding der Weener-acte.

Om deze beide landen scharen zich, het inwendig beroerde België, dom *Pedro* met een honderdste gedeelte van de Portugesche natie, *Isabella* van Spanje, met al de kracht die een kind op 's moeders schoot kan bijdragen, gedeeltelijk Zwitserland en eenige onrustige hoofden in Italië, in Napels en den Kerkelijken Staat. Van dit brooze ligchaam is Frankrijk met zijne uitgestrekte bronnen, de ziel, en Engeland de bijtende kanker.

Deze zijn de hinderpalen die den wenschelijken vrede in den weg staan. Wij mogen daarbij echter niet uit het oog verliezen, dat, hoezeer Frankrijk zijne geheime bedoelingen duidelijk heeft doen zien, zelfs onlangs nog door de adhesie van een der fransche ministers (die, omdat hij overtuigd was van de overtuiging van het tegenwoordig fransche bewind dacht, door den meester berispt werd), aan de staatkundige gevoelens van den Francken afgevaardigde *Bigan*; dat datzelfde Frankrijk — zeggen wij — niet geheel en al wars is van de door anderen aangenomen denkbeelden omtrent het statuistelsel van Europa, en dat het alleen, wat zich-zelfen betreft, in oppositie met Pruisen en Oostenrijk is. Er bestaat alzoo geene geheele, maar slechts eene gedeeltelijke verrijding van gevoelens. Eene toenadering behoort dus tot de mogelijke zaken, hetzij door inwendige overtuiging, hetzij door den drang der omstandigheden, hetzij door dezelfde eendragt, die eenmaal de volken van Europa tot hetzelfde doel deed zamenspannen.

Hij die met eenige aandacht de gebeurtenissen, met al derzelver gevolgen, die de staatkunde en de diplomatische kunstgrepen der zoogenaamde Noordsche hoven gevolgd hebben, moet, even als wij, daarin lichtpunten hebben ontdekt, die over de ware bedoelingen van de Noordsche staatkunde een meer opgehelderd daglicht verspreiden. Had Frankrijk geheel en al de voorwaarden van het voormalige staten-stelsel verworpen, dan hadden wellicht meergenoemde Noordsche kabinetten eenen geheel anderen weg ingeslagen; dan hadden zij wellicht dadelijk met Frankrijk gebroken, zoodra zij zich in staat gevoelden, om aan dat rijk het hoofd te bieden; doch nu zagen wij, dat zelfs de geringste aanleiding tot eene noodnagige breuk door hen vermeden werd; — eene reden te meer om te gelooven, dat die hoven, eene toenadering van den kant van Frankrijk niet voor onmogelijk hielden; zij wilden dus ook niets beslissen, maar hielden alle vraagstukken sleepende, en kwamen alzoo met voordacht, doch onder den schijn van zulks met tegenzin te doen; de wenschen van Frankrijk en Engeland voor — en ziedaar — naar ons inzien — de geheele geheime geschiedenis van de Londonsche conferentie. Het sprak echter van zelf, dat eene der partijen de schuld van het lang rekken der onderhandelingen moest dragen, om de aandacht van het ware doel af te trekken, en hiertoe koos men de meest lijdende partij, den Koning der Nederlanden.

Boven hebben wij gezegd, dat meergenoemde kabinetten, deze wenschelijke toenadering door inwendige overtuiging hadden willen bevorderen. Hoezeer daarop gewerkt is, hebben wij genoegzaam kunnen opmerken. — Hoe dikwerf de drang der omstandigheden te baat genomen is, om het tegenwoordige Fransche bewind te overtuigen, dat eene noodnagige toenadering in het belang van dat bewind zelf was, hebben wij kunnen zien. En op dit oogenblik, waarin wij deze regels ter nederstellen, is men wellicht bezig, om tot het laatste middel van overtuiging over te gaan, namelijk, om de mogendheden, die door hetzelfde belang gebonden zijn, te bewijzen, dat het tijdstip nadert, waarin men met eendragt zal moeten handelen.

Langen tijd heeft men vermoed, dat de zoogenaamde Noordsche staatkunde nimmer opregtelijk het tegenwoordige Fransche bewind zoude erkennen; wij gelooven echter, dat dit vermoeden thans geheel zal geweken zijn, nu men de zekerheid heeft verkregen, dat hetgeen *Edewijk Philips* door zijne propaganda heeft zoeken te bereiken, door *Karel X* met zijne congregatie gezocht werd. En ofschoon de aan te wenden middelen verschillen, was en bleef het doel hetzelfde, en welke regeringsvorm Frankrijk moge beheeren, datzelfde doel zal wel blijven voorzitten.

Al verder heeft men ook willen beweren, dat de Noordsche staatkunde nimmer eenige vergrooing van grondgebied aan Frankrijk zoude toestaan; wij gelooven thans het tegendeel, en houden ons daaraanboven verzekerd, dat juist eene min of meer grootere uitbreiding van dat land, zonder het evenwigt en het nieuw te vormen staten-stelsel van Europa te bedreigen, het lokas zal worden, waarmede men Frankrijk van Engeland, 't welk tegen eene vergrooing van het Fransche grondgebied is, zal zien los maken.

Het staten-stelsel, 't welk Europa in 1815 was opgelegd, was — dit hebben wij meermalen herhaald — eene proef in het groot eener vroegere grootere conceptie. Dat er gebreken in die conceptie bestonden, is door den tijd en door de omstandigheden geleerd; doch dat die gebreken niet groot waren, heeft een vijftien-jarige vrede bewezen. Niet alle mogelijke beweegredenen tot later opkomende onovergenoegbaarheid waren echter weggenomen. Aan Frankrijk o. a. waren eenige grensplaatsen en vestingen ontnomen, en door alle tijden heen, heeft het voor eene gebrekkige staatkunde gegolden, om aan een groot rijk weinig te ontnemen. Aan magtige volken moet veel of niets ontnomen worden; want door hen weinig te ontreunden, berooft men hen noch van de lust noch van de magt, om te hervemen, hetgeen men hun onvreemd heeft. Men had alzoo, de beweegredenen van *Talleyrand* op het Weener kongres (zie *Histoire de la restauration*) als geldig moeten aannemen, en de grenzen door *Lodewijk XIV* voor Frankrijk bepaald, in hun geheel moeten terug geven.

Ook de staten van den tweeden rang stonden wellicht, hetzij in getal, hetzij in magt, in geene juiste verhouding tot die van den eersten rang. Hunne magt en hun aanzien hadden moeten aangrosigen, om het evenwigt te bevestigen, en daarom was het een gebrek, sommige dier staten te verzwakken. Al te kleine staten, welker bestaan, door niets gewaarborgd wordt, zijn veel meer schadelijk dan gunstig voor het plan van een evenwigtig statenstelsel. Het zijn, om zoo te zeggen, geene staatkundige noodzakelijkheden, maar wel voorwerpen van onderlinge begeerte, voedsel en prooi voor de heerschebucht, en daardoor hinderpalen tegen eene blijvende orde van zaken. Zoodra ook de staatkundige wetenschappen op vaster en grootscher grondslagen zullen gebouwd zijn zullen zij alle de kleine staten en volken, zonder eenig physisch noch moreel gewigt, vereenigen, tot een grooter monarchaal geheel, om alzoo het onderling evenwigt tusschen de staten van den eersten rang te verzekeren.

De staatkunde van Oostenrijk en Pruissen schijnt alles voor te bereiden, om eenmaal tot dat doel te komen, en om dit bevorderlijk te wezen, gelooven wij, dat het aan Frankrijk, om deszelfs gekwetste eigenliefde enigzins te ontmoet te komen, eene kleine uitbreiding van grondgebied niet zoude ontzeggen, wanneer hetzelfde daardoor zoude willen toenaderen, tot den eigenlijken grondslag der Weener-akte. De voor Frankrijk zoo beleedigende betrekking van het koninkrijk der Nederlanden, als barrière tegen Frankrijk, konde dan ook verbroken worden, ten minste in naam, hoezeer de daad altijd eenigzins zoude moeten blijven bestaan.

In 1815, toen Frankrijk in handen van het overwinnend bondsleger was, konde men alzoo spreken, alhoewel het een groote staatkundige misslag konde genoemd worden. Thans echter, moet men met meer omzigtigheid, d. i., meer staatkundig te werk te gaan.

Het gewrocht der nieuwere staatkunde, namelijk het nieuwe onzijdige koninkrijk België, kan nimmer, zoo als het nu bestaat, tot het door ons vermeende doel der Noordsche staatkunde medewerken, en op de een of andere wijze zal daarover moeten worden beschikt. Wij geven zelfs voor het oogenblik nog toe, dat men zich daaromtrent schoone droombeelden, zelfs hier te lande, kan vormen; doch de tijd zal leeren, dat dit slechts droombeelden waren, waarin verhitte hartstogten en vele luchtkaaselen de grootste rol gespeeld hebben. Alengkens nadert Europa het groote plan, dat *Hendrik IV* reeds voor hetzelfde geveind had, waarbij het zich eindelijk op vaste en hechte grondslagen zal vestigen, en niet alleen vrijheid en onafhankelijkheid te land, maar ook, — met de fouking van Engeland magt, dat zich eindelijk met alle deszelfs kuiperijen alleen en verlaten op den oceaan zal bevinden, — de vrijheid en onafhankelijkheid op alle de werelddeelen zal bevestigd worden.

Eene algemeene toenadering tot dit doel, zal eenen wenschelijken voortgang in verlichting en staatkundige beschaving kunnen bevorderen, vooral in die landen, waar nog geene de minste voortgang is opgemerkt geworden. Het geheele zuidelijke gedeelte van ons werelddeel, Portugal, Spanja, Italia, de Kerkelijke Staat, Napels, Griekenland, en Europeesch Turkije zullen dan eerst den invloed der beschavende, gematigde, vrijheids-lievende staatkunde van het Noorden gaan gevoelen: eenen invloed die nu, door den vernielenden geest der eeuw gewerd wordt. Eene nadere beschouwing deswege zal het onderwerp onzer volgende artikelen uitmaken.

Letterkundige en Wetenschappelijke Nieuwstijdingen.

DUITSCHLAND. — Eene nieuwe soort van tooneelvoorstelling heeft de schouwburg te *Frankfort* ter gelegenheid van het kerstfeest opgeleverd. Ten einde tot de viering van dat feest ook het hare toe te brengen, had de Directie eene vertooning aangekondigd van tafereelen uit de Gewijde Geschiedenis, naar beroemde schilderijen. De avond werd aangevangen met het schoone oratorio van *BEETHOVEN*, *Jezus op den Olijfbetg*, waarvan de koren vooral niets te wenschen overlieten. Daarop is de schilderij van *RAPHAËL*, welke zich in de galerij te *Bologne* bevindt en waarvan de Heilige *CECILIA* het onderwerp uitmaakt, door eene kunstrijke groepering van daartoe meest geschikte tooneelkunstenaars voorgesteld. Het volgende tafereel was dat van de schilderij van *RUBBENS*, *de Heilige Martijn, die zijn mantel onder de armen uitdeelt*, en het derde, *het huwelijk van de Heilige Maagd met Joseph*, naar eene schilderij van den Oud-Duitschen schilder *MICHELSEN*. De avond werd besloten met eenige tooneelen uit de *Armida* van *GLÜCK*.

DENEMARKE. — Een Engelschman te *Kopenhagen*, met name *STADRY*, heeft in het Deensch een merkwaardig geschrift uitgegeven, over de cholera en derzelver genezing, van hetwelk binnen kort vertalingen in het Duitsch en Engelsch zullen verschijnen. Zijne geneeswijze bestaat hierin, om de lijders eene groote hoeveelheid zout in te geven. — Dr. *Ross* uit *Holstein*, is door de Regering van *Griekenland* aangesteld tot Conservator van de overblijfselen der oudheid in den *Peloponnesus*, en tevens is hem de benoeming toegezegd tot Hoogleraar bij de Universiteit welke in *Griekenland* zal worden opgericht. — De Universiteit te *Kiel* telt gedurende dit halfjaar 294 studenten.

FRANKRIJK. — De Historieschilder *THOMAS* is, na een lijden van twee jaren, ten gevolge van een ongemak in de hersenen, overleden. Men heeft van hem de groote schilderij, voorstellende *Christus die de kooplieden uit den tempel jaagt*, welke schilderij door de stad *Parijs* aan de kerk van *Saint-Roch* is geschonken, en eenige andere zeer verdienstelijke kunststukken. — Men is te *Parijs* bezig het model te vervaardigen van een groot standbeeld van den Generaal *KLEBER*, 't welk bestemd is, de stad *Straatsburg* te versieren. — Een der Koorzangers van eenen der Schouwburgen van *Parijs*, vader van een huisgezin, van zijnen post ontzet zijnde, als hebbende in een oogenblik van drift binnen den Schouwburg met een zijner vrienden aan het kloppen geweest, had een klein verzoekschrift door al zijne kameraden laten teekenen. Toen de lijst vol was, liet de bevoemde zanger *RUBINT* zich dezelfde geven, en zette er onder: *RUBINT, voormalig Koorzanger*. — Bij de vijftig eerste voorstellingen van *l'homme du siécle* (tafereelen uit het leven van *NAPOLEON*) in het *Cirque Olympique* te *Parijs* zijn er afgeleverd 103,000 toegangskaarten.

ENGELAND. — Miss *MARTINEAU*, schrijfster van het zeer gezochte en ook in het Fransch vertaalde werk: *Verhalen over de Staatshuishoudkunde*, zal te *New-Castle* een cursus openen over de Staatshuishoudkunde. — Den 1sten Januarij hebben eenige werklieden, bezig zijnde met herstellingen aan de *Gild-hall* te *Londen*, eene zeer oude schilderij gevonden, welke opgerold was en den slag bij *Asincoort* voorstelt. Deze schilderij heeft eene lengte van meer dan 100 en eene breedte van 20 voeten. — In den loop van 20 jaren is voor het Britsche Museum te *Londen* niet meer besteed dan ongeveer £ 369,000 tot den aankoop van boeken en handschriften, ongeveer £ 84,000 voor penningen en oudheden, en ongeveer £ 119,000 voor voorwerpen van Natuurlijke Historie. Men heeft de berekening gemaakt, dat de sinecuren van zes Lords van *Engeland* meer gekost hebben, dan de eenige nationale bewaarplaats van voorwerpen van wetenschap. — Een eenvoudig, maar braaf pachter heeft voor enige dagen een zonderling voorbeeld gegeven van nauwgezeten eerbied voor boeken. Hij bezat een aantal oude boeken, waarvan hij zich ontdoen wilde, en raadpleegde daarover eenen vriend. Deze ried hem ze te verbranden. Maar het denkbeeld om hetgeen uit de hersenen van overleden menschen gekomen was, even als de martelaars te verbranden, had voor hem niets zoo terugstootends, dat hij den raad zijns vrienden verwierp, en besloot, zijne oude boeken op eene betamelijke wijze ter aarde te bestellen: hetgeen ook werkelijk plaats had.

Te BREDA, bij BROESE EN COMP., Boekdrukkers en Boekverkoopers.